

«El destí t'ha fet un regal: dues llengües. Conserva aquest tresor. Potser algú et dirà: “No ets un vertader A”, o potser també: “No ets un vertader B”. Riu-te'n i digues: “Sóc AB”. Tens dos òrgans per entendre el món, el present, el passat i el futur, els desitjos, els projectes, els records... »Desenvolupa la teva llengua i l'altra llengua teva. Aprèn a comprendre, a parlar, a llegir en totes dues. La vida ha enriquit la teva capacitat de comunicar. Sigues creatiu en totes dues, totes dues s'enriquiran mútuament. »No permetis que les dues llengües siguin enemigues. Cap no és més bella que l'altra, cap no és més noble. »Si una de les dues llengües està més a prop del teu cor, i generalment ocorre així, procura estimar també l'altra, pare i mare, camp i ciutat, mar i terra es complementen. “Enriqueix els teus fills, els teus successors, sigues un bon pare, una bona mare, traspassa'ls dues llengües. Qui sap si seran més pobres o més rics que els teus pares, però en la capacitat de comunicar sí que han de ser tan rics com els seus pares o més”.»

(Extret de “L'Europa de les llengües”, d'En Miquel Siguan)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....